

Koidula Press

Detsember 2007

nr 2 (20)
hind 5kr

Milline on Pärnu parim gümnaasium?

10.12.2007 00:00 - 16.12.2007 00:00

Hansagümnaasium.		12%	233
Koidula gümnaasium.		32%	623
Raeküla gümnaasium.		4%	76
Sütevaka humanitaargümnaasium.		18%	358
Täiskasvanute gümnaasium.		9%	175
Vene gümnaasium.		2%	42
Ühisgümnaasium.		15%	286
Ülejõe gümnaasium.		8%	144

Vastanuid kokku 1937

Mida arvate,
direktor?

Lk 3

Mida *****?!

Lk 4

Huvitav
ruum—lasketiir
Ollakse pigem
ahned ja huvit-
tud

Lk 7

Reisimuljeid
Ameerikast ja
Austriast
Kus on sinu
vahetusjalat-
sid?!

Lk 9

Õpetajate sõda
Õpetaja suu ei
valeta...

Lk 10

Kas Koidula-
kooli Nokia?

Lk 11

Kadi
Chriseldis
Kostabi

Tere, kallid lugejad!

Jõulud lähenevad ja sellega seoses ilmub ka kooli ajalehe teine number sel aastal.

Kajastatud saavad suuremad koolisisesed üritused ning kõik mõtted, mis Koidula Pressi toimetusel tekkinud on.

Põnevad lugemist jätkub kõigile: keele- ja kultuurihuvilistele, reisimisfännidele, väiksematele ja suuretele. Lehes on artiklid Ameerika ja ka Austria reisidest, ropendamise mõjust noorsoole ja ühest huvitavast kuid suhteliselt tundmatust ruumist meie koolis. Ei puudu ka intervjuu ning eksperiment.

Mainimata ei saa jätta ka muutusi koolielus: majast välja ei pääse enne viienda tunni lõppu ja söögivahetund pikenes viie minuti võrra.

Jätkub ka toredaid ettevõtmisi, näiteks luulevõistlus, põhikooli poiste lauluvõistlus ning äsja toimunud kõnevõistlus. Samuti valisid linnaelanikud Koidula kooli parimaks Pärnu gümnaasiumiks.

Proovime siiski jääda positiivseteks, et päkapikud meile hommikuti ikka miskit maitsvat sussi sisse poetaksid!

Humanitaarne nädal reaalkallakuga koolis on hea vaheldus

Julia Rinso
Ille Rohtlaan

Nagu igal aastal natuke enne jõule toimuvad meie koolis Lydia Koidula aunädala üritused. Pikk ürituste tsükkel algab aupaevade avamisega kooli fuajees Koidula büsti juures, millele järgnevad kõigi vanuseastmete luulekonkursid ja kultuuriviktoriinid. Elus on ka kõnevõistluse traditsioon. Aupaevade raames toimub veel iga-aastane teadmistevõistlus ühishümnasiumiga.

Alates 2002. aasta detsembrist korraldab Koidula gümnaasium koostöös Koidula Majamuuseumiga Koidulauliku vabariiklikku konkurssi. Konkursil on esinemiskavas lisaks Lydia Koidula loomingule ka veel mõni kaasautor, kes on pühendanud oma loomingut Koidulale või on seotud Pärnuga. Sellel aastal oli Lydia Koidula kõrvale valitud jaanuaris oma 65. juubelit tähistanud Paul-Eerik Rummo. Kogenud etleja Mari-Liis Kärpuki sõnul on võistlus ülihästi organiseeritud, pädeva žürii ning tugevate konkurentidega. Mari-Liis ise saavutas sel aastal 3. koha, eelmisel aastal viis ta koju peaauguhinna.

Enne Koidulaulikule pääsemist tuleb noortel läbida ka luulevõistluse koolivoor, millele eelneb klassisisene konkurss. Kirjandusõpetaja Ebe Saarna jaoks on alati huvitav jälgida, milline luule õpilastele meeltemööda on. "Näiteks poisid on viimasel ajal enda jaoks avastanud Jarek Kasari tekstid. Meie kooli meespool on suutnud paljusid meeldivalt üllatada ning esikohti saavutada. Matemaatikaülesannetest küllastunuduna tullakse meeleldi kirjandustundi vahelduseks luulet lugema. Samuti on põnev näha inimese arengut ja muutumist aastate läbilõikes," arvas õpetaja Saarna. "Gümnaasiumi luulekonkurss on alati üllatav. Väga loovaid, andekaid ning tugeva esinemisnärvigä isiksusi on meie koolis," lisas ta.

Koolisisesel luulekonkursil tunnustati 10. klassidest parimaks Priit Lätt 10.a-st; 11. klasside parim oli Ülar Palmiste 11.a-st ja 12. klasside parim oli Mari-Liis Kärpuk 12.b-st. Mari-Liis sai ka publikupreemia ja omaloomingu eest tunnustati Tanel Tähepõldu 12.a-st. Põhikooliosas etles ennast 5. klasside parimaks Loretta Jürisoo 5.a-st; 6. klasside parim oli Raven Sinimeri 6.a-st; 7. klasside esikoht sai Kristiina Poolakule 7.a klassist ja 8.-9. klasside

võitja oli Heleen Gustavson 8. a-st.

Kõnevõistlus tõi seekord esikoha 12.c klassi noormehele Stig Bernströmle, kelle kõne teemal "Kas PISA-testi 5. koht näitab meie haridussüsteemi headust" oli teistest soliidsem, argumenteeritum ja tema esituslaad oli kõige paremas mõttes kõnemehlikum.

Selleaastane kõnevõistlus tõi kuulajateni kõrvakriipivalt palju madalstiilset slängi ja loosunglikkust, iga hinna eest püüti kuulajatele meeldida ja sellele libedale teele prantsatas nii mõnigi eeskõneleja.

Viktoriin-sõpruskohtumine ühishümnasiumiga lõppes ka meie koolile võidukalt: nii novembris toimunud I voor kui ka detsembris toimunud II kohtumine võideti ülekaalukalt.

Aunädal annab alati kinnitust Koidula-kooli traditsioonide jätkusuutlikkusele ja toob esile meie vaimsema ning loomingulisema poole. See on võimalus hoida elus ideaale ja tuletada meelde ka inimeseks olemise kõrgemaid väärtusi.

Mida arvate, direktor?

Sandre Elland ja Annika Andresen

Miks gümnaasium majast välja ei saa?

Ma ei näe ukse alalisel lahtihoidmisel vajadust. Samuti tekitab ukse pooleldi kinni-lahti olek segadust, eriti keskastmes. Muidugi on räägitud, et koolis käivad ka täiskasvanud, kel peaks olema õigus koolist välja saada, kuid Koidula-kooli õpilased peavad alluma sisekorraeskirjadele. Kui on tõeline vajadus majast välja saada, siis on tulnud küsima ja alati on saadud.

Kuidas suhtute olukorda, mis on turvamehe ümber iga vahetund?

Sellise olukorra tekitab turvamees ise. See võib olla seotud turvamehe isikuga ja samuti meiepoolse kontrolli vähesusega. Kahjuks ei ole koolil võimalik palgata mõne turvafirma esindajat. Turvamehe töö ei ole ka eriti meeldiv ning töötasu on väike.

Kuidas kommenteerite sööklajärjekordi?

Meie koolis sööb umbes 1100 õpilast ja järjekordade puudumine on võimatu. Ka iseteenindusega sööklas oleksid järjekorrad ning söömine ei toimuks eriti kiiremini. Vahest aitaks, kui vahetund kestaks pool tundi, kuid siis lõpeks kaheksas tund jällegi liiga hilja. Seega peab vahetundide pikendamise ettevaatlik olema. Koolis tootlustab eraettevõtte ning töö parandamiseks ei ole meil eriti midagi ära teha. Loodetavasti muutub tootlustamine paremaks, kui leping järgmisel aastal lõpeb.

Kas käite ka ise söömas, ja kui jah, siis kas teile meeldib koolisöök?

Mulle koolitoit ei meeldi, kuigi söön sööklas iga päev. Olen hämmingus, sest peale minu ei kaeba toidu kvaliteedi üle keegi teine. Kui õpilased on rahul, siis peaks ju asi korras olema.

Liiklus treppidel on nüüd ohutum, kuid 3. ja 4. korruse koridorides on ummikud, kuidas kommenteerite?

Kui minna teed, et vähendada klassikomplektide arvu neljakümnele kolmekümnele, saab lammutada osa ruume ning koridore saab laiendada. Esimesena kolitakse ümber raamatukogu, hiljem kodunduse klass. Raamatukogu koliksime praegusesse majahoidja korterisse, kui see vabaneb. Hetkel pole kolmanda ja neljanda korruse koridore kuidagi võimalik laiendada.

Kas ujumist annaks teha valikaineks ja kuidas te üldse valikainetesse suhtute?

Valikainete võimalus on Koidula-koolis väike. Kool on kindla suunitlusega ja valikained on kasutatud reaalselt arendamiseks. Ma ei ole seda meelt, et viia kool valikainesüsteemile nagu Hansagümnaasium on

viidud. Seal õpetatakse aineid, mida ükski kõrgkool sisseastumiseks ei vaja. Järelikult nende ainetega laialdaselt tegelemine raskendab lõpetajatel kõrgkooli astumist. Juhul kui me annaks ainult tüviharidust, et matemaatikat õpetaksime kolm tundi nädalas ja muid aineid, mis pole nii vajalikud, õpetaksime juurde, poleks haridus täisväärtuslik. Matemaatikat nõutakse ju igas kõrgkoolis, pole oluline, kas sa oskad hispaania keelt või mitte! See, et teie olete ujumise vastu, ei tähenda seda, et teised oleksid. Paljudel koolidel pole ujulatki, kus ujumistunde võiks korraldada. Neil, kellel on kõik olemas, on rahulolematud nagu ikka. Pole ujulat, pole probleemi?!

Kuidas kommenteerite ideed, et meie koolist tahetakse teha põhikool?

Ei tehta. Suurt põhikooli on väga raske juhtida, kui mitte võimatu. Teine variant on põhikooli osa vähendamine näiteks kümne klassikomplekti võrra. Gümnaasium ära ei kao!

Kui suurt rolli teie elus mängivad Teie sõbrad?

Sõbrad mängivad küllaltki suurt rolli, kuid kahjuks on paljud juba manalateele läinud. Kohtume tähtpäevadel, käime üksteisel külas ja toimub ka kõiksugu kokkusaamisi. Reisidel käin samuti sõpradega. Need, kes alles jäänud on, mängivad minu elus suurt rolli.

Millega plaanite tegelema hakata kui direktoriameti maha panete?

Naudin pensionipõlve, käin koreaga jalutamas ja kindlasti kavatsen palju reisida. Lihtsalt kodus teleka ees istuda ja raamatuid lugeda ei ole võimalik. Mingi tegevuse peab ikka leidma. Reisimise juures on positiivne see, et reisimine on odavam ja aega on pensionil olles rohkem, praegu saab ainult koolivaheaegadel maailma uudistada.

Mida te jõuludeks soovite?

Kõigepealt kõigile rahulikku elu ja et abikaasa tervis korda saaks. Samuti Eestile kohaseid valgeid jõule.

Koidula gümnaasiumi direktor Rein Eglon

Õpilased ihkavad koolivormi ja rohkem süüa

Mairi Kikkas

Küllap on veel meeles, kui mõnda aega tagasi tuli täita aktiivi poolt koostatud küsitlusankeeti. Ankeedi täitsid 655 5.- 12. klassi õpilast. Kõik erinevad arvamused on nüüdseks kokku loetud, teavitame neist ka koolilehe lugejaid!

Esimene osa küsimustikust koosnes küsimustest koolivormi kohta. Enamik õpilasi oli koolivormi poolt, kuid ainult juhul, mil alumine osa riietusest jääks igapäev vabaks valikuks. Koolivormi kasutuselevõtu puhul sooviti, et

õpilastele jäetaks siiski ka vormivabu päevi. Ülemise osa valikutest võitis nii poistel kui ka tüdrukutel ülekaalukalt triiksärk, sellele järgnes kampsun. Samuti sooviks pea pooled õpilastest endale teklit. Erinevate lisandite ja aknessuaaride suhtes oldi suhteliselt neutraalsed. Välja toodi, et olemas võiks olla kooli logoga vihikud, helkurid ja sõrmused. Mitmed õpilased olid küsitluslehele koolivormi oma nägemuse joonistanud, ka neid võetakse kindlasti arvesse. Tugevalt peegeldus õpilaste soov mitte käia Tallinna eliitkoolide rada, vaid lei-

da midagi uudset ja huvitavat. Täiesti vastu oli ühise riietuse tulekule 73 õpilast.

Teine pool ankeedist oli pühendatud koolitoidu ja -söökla plusside ja miinuste väljaselgitamisele. Suurem osa vastanud õpilasi on sööjad, mittedööjad töid peamisteks probleemideks pikad järjekorrad ning toidu kõlbmatuse. Tervelt 177 õpilast leidis, et portsjonite suurus ei ole piisav. Kõige suuremaks maitsemiinuseks peeti toidu magedust ning sooviti, et laudades oleks rohkem maitseaineid. Peale soola ja pipra nõuti laudadele ketšupit ning salvrätte. Sa-

muti leiti, et salatite valik võiks olla tunduvalt mitmekesisem. Eriti meeldiks õpilastele, kui söökla pakuks ka riisi ja pannkooke. Üheks ruumikitsikuse lahenduseks pakuti ka söökla laiendamist kooli parkla arvelt.

Huvitavaid väljanopeid küsitluslehtedest:

„Koolivorm ei tohiks kindlasti olla kuuseroheline, aga selline kaseroheline võiks olla.“

„Värv võiks olla midagi tumedamat. Valge näiteks.“

„Aksessuaaridest tahaks T-särki ja ujumisprille.“

BedWetters hullutas kodulinna

Loore Kull

Sel aastal tõi MTV muusika auhindade jagamiselt koju võidu BedWetters, kes pälvis tiitli New Sound of Europe.

Oma fännide tänamiseks korraldas BedWetters tuuri. Nädala jooksul toimus 5 kontserti Eesti suurimates linnades: Tallinnas (klubis Hollywood), Tartus (klubis Illusioon), Rakveres (Spordihallis), Haapsalus (klubis Africa) ja kodulinna Pärnus (Kuursaal). Esimene advent või mitte, olid paljud Pärnu noored püha-päeva õhtul Kuursaalis. Juba tund aega enne uste avamist oli Kuursaali esine rahvast täis ning tunni jooksul voolas rahvast

aina juurde.

Kell 18 avati uksed ja kogu rahvamass tahtis uksest korraka sisse saada.

Lavaesine oli juba algusest peale rahvast täis. Tundus, nagu võitleks elu eest, kuna trügimine oli meeletu. Rahvas kiljus, kui MTV kaamera kohalolijaid filmis.

“Mida te trügite? Kas on raske aru saada, et te ei saa niikuinii ette?” röökis lava ees üks tüdruk tüütuid lätlasti minema peletades.

Aeg-ajalt käisid laval ka kaks neidu, kes loopisid rahvale Puma uue lõhna testreid. Umbes tunni aja pärast tuli lavale soojendusband Driven. See võeti soojalt vastu ja muusikale elati kaasa kuni nende lahkumiseni. Kuid keegi

neid uuesti lavale kutsu-ma ei hakanud, sest oodati peaesinejat, BedWettersit. Lavale ilmusid aga hoopis MTV Eesti VJ-d Piret ja Martin. Nemad viisid läbi parima fänni võistluse. Esmalt kutsuti lavale kolm tüdrukut. Igaüks neist pidi laulma oma lemmiku BedWettersi laulu. Võitjaks tuli roosa tukaga neiu, kelle nimeks oli Aiki ja kes laulis „Reidilaxu“, millele rahvas täiest kõrist kaasa elas. Auhinnaks sai ta Puma uue lõhna. Pärast Aiki lavalt lahkumist valisid Piret ja Martin välja kolm poissi, kes pidid imiteerima tüdrukute kiljumist. Ka selle mängu võitja sai auhinnaks Puma uue meeste lõhna.

Koos VJ-dega hakkas rah-

vas lavale hüüdma BedWettersit. Kuna terve klubi kajatas noorte kisast, ilmus trummide taha trummar. Lõpuks ometi oli bänd laval ja esitas oma kuulsaimat, võidu toonud lugu, nimega „A dramatic letter to conscience“.

Tund aega meeletut kaasaelamist, -laulmist ja -hüppamist ning BedWetters lahkus lavalt. Soovijaile jagati autogramme. Pärast seda tehti ka grupipilt BedWettersist koos fännidega ning rahvas läks laiali. Kas saaks mõnel noorel punkrokki armastaval inimesel veel vingem advent olla? Ei usu! Kõik, kellele vähegi bänd meeldib ja kes kohal polnud, need kahetsegu!

Mida * * * * * ?!

Kadi Chriseldis Kostabi

Tänapäeva inimeste, eriti noorte hulgas levib ropendamine. Peale eesti keelsete ebatsensuursete sõnade kasutatakse ka inglise- ja venekeelseid. Missuguseid roppusi kasutatakse kõige rohkem ja miks üldse ropendatakse?

Fraasid nagu „mine põrgu/kuradile” või „pagan/kurat võtaks” võisid solvata inimest keskajal, kuid mitte enam. Väga tihti vürtsitavad teis-

melised oma kõne genitaalidele viitavate sõnadega. Ning tihti ei ole vahet, kas räägitakse eakaaslaste või õpetajatega. Õpetajad saavad enamasti vulgaarse sõimu osalisteks, kui õpilastele midagi ei meeldi, näiteks halb hinne või märkus õpilase käitumise kohta. Probleem pole ainult austuse puudumises õpetajate vastu, vaid ka õpetajais endis - ega nemadki täiuslikud pole. Olen ise kuulnud, kui õpetaja soovitab õpilasel „end põlema panna”.

Tundub, et eesti keeles ei jätku korralikuks sõimuks sõnu ja nii võetaksegi appi vene või inglise keel. Üha enam globaliseerub Eestis kuuluvad noorte slängi ka võõrkeelsed vägisõnad. Need ilmnevad kõnes küll eestindatult, aga inglise ja vene keele mõjud on ilmsed.

Üldlevinud arvamus on see, et ropendamine teeb noore lahedaks, teiste silmis julgeks. Samuti näitab vandesõnade kasutamine protesti vanema sugupõlve vastu.

Mõne aasta taguse uurimuse kohaselt ropendamine sandistab! Mehed, kes palju vannuvad, jäävad voodis häтта. Naised, kes kasutavad krõbedaid sõnu iga päev, hakkavad aga aeglaselt meheks muutuma: neil tiheneb karvakasv ja hakkavad suurenema musklid. Nii et mõelge, neiu ja noormehed, kas teile selline tulevik sobib!

Õpetaja arvab: keele valesi kasutamine on massiline

Ingrid Kuningas Kadi Chriseldis Kostabi Marge Kanniste

Targal talutüdrukul paluti nimetada maailma parim ja ka halvim roog.

Parimaks valis neiu keele, sest sellest saab erinevaid ja maitsvaid roogi valmistada, halvimaks toiduks osutus samuti keel – see tekitab viha ja vaenu ka heade sõprade vahel. Keel peaks olema inimesi ühendav lüli, aga kui seda kasutatakse valesi, siis saab keelest su suurim vaenlane ja probleemide tekitaja.

Sageli kasutatakse kõnekeeles sõnu vales tähenduses. Vead esinevad põhiliselt sõnade järgi – järel, õieti – õigesti, enne –

ennem ja vahel – vahest – vales kasutamises. Kõikidel nimetatud sõnadel on erinevad tähendused ning neid vales kohas tarvitanud tekib arusaamatusi. Probleem võib olla tingitud arvutikeele laialdasest levikust. Võrgus suheldes ei pöörata tihti tähelepanu kirjavigadele ja ka lühendid kuuluvad enamiku noorte sõnavarasse.

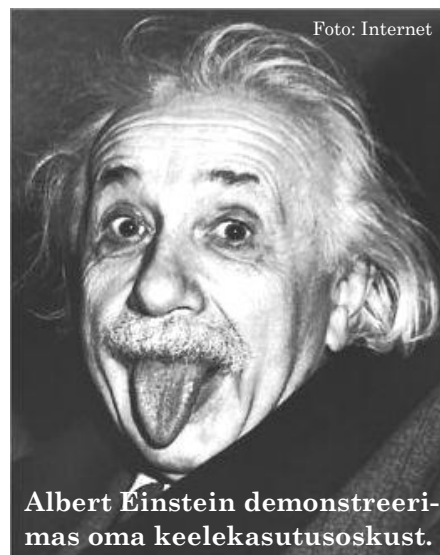
Vigu saab vältida, kui õppida vahet tegema argi- ja kirjakeelel. 6. klass peaks eristama netikeelt ja kirjakeelt. 12. klass peaks vahet tegema kõnekeelel, mille kasutamine sõltub sotsiaalsest gruppist, millesse õpilane kuulub, ja korrektsel kirjakeelel.

Peamine põhjus, miks õpilased ei kõnele korrektselt, on teksti ja aja-

loolise tausta mittemõistmine. Sellega kaasneb lausete ja fraaside kontekstist välja tõstmine, mille abil saab näiteks õpetajale „ära panna” või tema üle naerda. Õpetaja ei ole õpilase vastand, nad on partnerid, kes peaksid tegema koostööd, et areneda ja õppida. Kogu ühiskonna keelekasutus on sõltuvuses õpetaja, õpilase ja lapsevanema suhtlusest ning nende suhtumisest korrektsesse kirjakeelde. Pole mõtet loota noorukilt õiget keelekasutust, kui teda ümbritsev keskkond seda ei soosi ega soodusta.

Põlvkondadevahelist mitte-

mõistmist ja sellest tulenevaid probleeme süvendab massikultuur ja netikeele levik – need tekitavad segadust. Selliseid küsitavusi saab vältida, tundes noorte tausta, tema vanemaid, suhtumist keelde ning keelepsühholoogiat.

Albert Einstein demonstreerimas oma keelekasutusoskust.

Huvitav ruum meie koolis - lasketiir

Merke-Maria Alev

Meile on igapäevaseks saanud klassiruumid, kus viibime õppetundide ajal. Kuid meie koolis on palju ruume, millest enamik pole arvatavasti kuulnudki. Üks neist on lasketiir.

Lasketiir asub keldrikorrusel ning see on umbes 25 m pikk ja 15 m lai ruum. See valmis 1983. aastal ning seda kasutati aastani 1991. Ehituse maksis kinni kool. Kooli eestvedaja, direktor kauples välja kogu vajaliku: raha oli, kuid materjalid

olid raskesti kättesaadavad.

Algselt oli lasketiir mõeldud sõjaväe algõppeks, mis oli kunagi gümnaasiumi osas kõigile kohustuslik. See oli vajalik, et vajaduse korral oleks õpilastel eelteadmised sõjandusest. Koolil oli olemas väga hea varustus - nii sport- kui ka õhkpuksid. Olemas oli relvaruum ning palgati ka lasketreeneri.

Kui Eesti 1991. aastal taasiseseisvus, suleti lasketiir. Esialgu pakuti ruumi politseile hajutamiseks, kuid viimane keel-

dus. Hiljem oli nõus endise lasketiiru kasutusele võtma üks firma, mis importis Soomest moosi.

Pärast firma likvideerimist kasutatakse vana lasketiiru laoruumina.

Kooli direktoril Rein Eglonil hetkel lasketiiru kasutamiseks ideid pole. Ta on lausa solvunud, et keegi sellest huvitatud pole, sest lasketiiru kordategemiseks kulus palju vaeva ja raha. Loodetavasti tekib kellelgi huvitav idee vana lasketiir kasutamiseks ja et sellise ajaloo ruum meie koolis ei jääks niisama seisma.

Muinasjutuline poliitika Eesti vabariigis

Taavi Ilves

Heites pilgu Toompeal toimuva riigikorralduse poole võib nii mõnelegi meist tunduda sealtoimuv muinasjutulisena. Kuna Eesti on oma „riigistaatuse“ kinnistamisega jõudnud väga kaugele väga lühikese ajaga, siis on selge, et mitmed apsud pole meie parlamendiliikmetele võõrad. Seega leian, et oleks paslik vahel vaadata sellele läbi muheda huumoriprisma.

Kui võtta muinasjutukangelaste tegusid mitte nii muinasjutulikeks, võib neis leida nii mõndagi kommunistlikku. Kommunistide üks lemmikteemasid on astmeline tulumaks, mis lahtiseletatuna tähendaks seda, et inimesed, kes teenivad rohkem, maksavad riigile ka rohkem makse ja need, kelle igakuine sissetulek on madalam, peavad riigile

oma rahakoti sisust vähem loovutama. See peaks teorias võrdsustama inimeste elatustaseme. Kuid kommunismi puhul esines ka nähtus, mida võiks nimetada ühisvaraks. Kõike, mis on Sinu, võin Mina laenata või võtta ja vastupidi. Kahjuks aga see oligi peamine põhjus, miks kommunism ei suutnud püsida vaimult tugevate Eesti inimeste seas. Kellele meeldikski see, kui hommikul ärgates ja aknast välja vaadates Teie maja esisel parkimiskohal, kuhu Te veel õhtul jätsite oma auto, laiutab tühjus, ning on vaid väike silt kirjaga: „Mine täna bussiga tööle, mul oli Su autot vaja. Vladik“. Kusjuures oma mälusoppides sobrades ei meenu ühtki Vladimiri nimelist tuttavat või sõpra. Kuid siiski-siiski suutsid nii mõnedki poliitikud aastate vältel suure hurraaga inimestele kom-

munismi pähe määrada. Nagu arvata võib, ei mainitud tolle ideoloogia negatiivseid külgi.

Kindlasti ei leidu kuskil maailmas inimest, kellele roheliste sukkpükste ja vibu mainimisel ei meenuks Robin Hood. Temagi suutis rahva proletariaadi vastu üles õhutada lubades kõigile „pulka“ ja keeksi. Leides piisavalt toetajaid, hakkas ta oma projekti teostama. Projekti eesmärgiks oli röövida rikastelt nende vara, ning jaotada see lihtrahva vahel ära. Lihtsamalt öeldes tahtis ta kehtestada kommunismi. See õnnestus Tal absoluutselt. Ka Jõuluvana on omamoodi kommunist, sest teadupoolest suudab Jõuluvana absoluutselt kõike: ta võib täita kõigi laste soovid, kuid seda kindla teenuse eest. Jõuluvana jaoks on see teenus „hea olemine“. J. Vana põhiloosungiks on ju see, et headel lastel

täituvad nende soovid, kuid neile, kes käituvad keskmisest halvemini, toob Ta kõike muud kui kommi ja lelusid.

Kõik meist on kuulnud mõne turumutikese heietusi sellest, kuidas riigisad on kogu tänapäeva elu keeranud vaid endale kasulikuks ja nülivad nüüd vaest vanainimest. Tõelisus on minu silmis aga see, et demokraatlikus riigis on võim rahva käes ja kõigi sõnal on jõud. Kui needsamad vanamutikesed ei halaks ega üritaks muuta midagi enda kasuks, oleks kõik võimalik. Et Meie kõigi elu ei muutuks muinasjutuliseks ja et Eestist ei saaks taaskord Sherwoodi mets tuleb meil endil vaeva näha. Kuid see, mida me teeme või tegemata jätame, on igaühe enda otsustada.

Apelsinid pole ainukesed puuviljad

Ingrid Kuningas

Kord Eesti Päevalehte sirvides jäi mulle silma üks uudis homoseksuaalsuse teemal. Nimelt oli novembri teisel nädalal Riiga oodatud kõik, kel pole meeltnööda omasooi iharus. Osa sai võtta konverentsist, mille korraldajateks olid *Watchmen On the Wall* ja *World Congress of Families*. Mõlemat konverentsi korral-

davad organisatsioonid propageerivad „õigeid“ väärtushinnanguid, sealhulgas ka homfoobia.

Tekkis küsimus, miks on vaja vihata? Eelkõige mõtlen, miks on vaja vihata sellistel põhjustel, mis üldse mind ennast ei mõjuta. Saan aru, kui keegi laseks mul püssiga varba otsast — teda küll sõbraks ei kutsuks, kuid et kaks kutti kallistavad.. .

Pimedaks pole sellest siamaani jäänud ja varbad on ka kõik alles.

Selliseid stampmõtteid, et avalikkuses on teretulnud vaid heteropaarid, *gay*'d võiksid koju jääda ja üldse olemata olla, leidub eelkõige vanematel inimestel, noorte hulgas aga tunduvalt vähem. Kuid ega sellepärast homod vaenuta jää: eespool mainitud äärmuslikke organisatioone (tihtilugu religioosse taustaga) on rohkem kui küllalt. Murettekitav on ka see, et inimesed, kel on äärmuslik ideoloogia, valavad õli tulle –

on kuulda olnud liiga paljudest juhtumitest, kus inimrühmitused on karanud tänaval homodele füüsiliselt kallale.

Kuni on sõnavabadus, leiab alati keegi õiguse loopida kaikkaid teiste kodaraisse.

Eksperiment näitas, et ollakse pigem ükskõiksed ja ahned

Ingrid Kuningas
Annika Andresen

Selle ja eelmise kuu päevadel viisime läbi mõned eksperimendid. Katsevahenditeks olid kast kirjaga „Eesti naine“, prügi ja peenraha. Meie eesmärgiks oli näha reaktsiooni.

Esimene katse—tühi kast.

Kui viskasime kasti kirjaga „Eesti Naine“ teise korruse pikka koridori, ei paistnud alguses mingit reaktsiooni. Inimesed kõndisid lihtsalt mööda. Vahepeal piiluti raadioruumist välja ja tehti suured silmad, kuid see oli ka kõik. Asetasime kasti algklasside lähedusse. Paistis, et väikesed lapsed on väga leidlikud – kast leidis rakendust jalgpallina.

Teine katse - prügi

Jalutasime rahulikult teisel korrusel ja märkamatult kukkus Annika käest šokolaadiümbris. Suundusime istuma. Prügi oli maha visatud, aga ei kulunud minutitki, kui algklasside õpetaja Evi Kiir selle üles korjas ja ära viskas. Jalutasime ka esimesel korrusel ringi ja seal korjas prügi üles algklassi õpilane Anastasija Moskalets. Tore, et prügi tähele panakse, kuid paistab, et enamike arvates paistab see olevat koristajate pärusmaa ning seetõttu vuhisetakse kiirel sammul igasugusest prahist mööda.

Kolmas katse — peenraha

Annikaga kahe peale oli meil 15 krooni kaheste ja viiestena. Kõndisime jälle

rõõmsal meelel teisel korrusel ringi ja „kogemata“ kukkus ühel meist raha maha. Järgnes selline stsenaarium:

üks esimese klassi pois võttis rahulikult ilmel raha maast üles ja pistis klassi poolejooksu. Meie Annikaga järgnesime kohe talle ja pärast väikest seletamist, et meil on selline mäng, kus me viskame raha maha ja hiljem korjame üles, vastas poisiklutt asjalikul ilmel, et tema ei tea mingist rahast mitte midagi. Küsides ta käest, kus klassijuhataja on, küsis meie katsealune vastu, kui palju raha meil kadunud oli, olles nimetanud summa, saime peale suurt vaidlust oma rahanatukese tagasi. Küsisime ka, miks ta niimoodi tegi. Vastuseks kõlas: „Leitud asju tagasi ei anta“. Nojah. Kui loopisime II korruse pika koridori peale raha, leidis see endale paari

minuti pärast kodu kantseleis. Tänu võlgnele Paulale 10.b klassist. Kantseleist saime teada, et tegelikult on meie kooli lapsed olnud ausad ja toonud leitud raha kantseleisse, näiteks sügise alguses toodi sinna omaniku ootama üle saja krooni. Radikaalseid järeldusi nende katsete puhul on raske teha, kuid kokkuvõttes võib öelda, et imeilike asju, nagu kaste kirjaga „Eesti naine“ panakse vähe tähele, koristamise töö teevad koristajad ja raha võib tekitada nii mõneski meist kiusaust.

Ameerika - unistuste maa

Viive Korb

Ma arvan, et reisida meeldib kõigile. Reisimine - see on eelkõige puhkus, uute ja senitundmatute paikade avastamine ning tundmaõppimine, teiste rahvaste kultuuriga vahe- tu kokkupuutumine.

Minul õnnestus juba teist korda rännata paljude jaoks unistuste maale – Ameerika Ühendriikidesse.

Kui maandusime, oli kohalik aeg pool neli päeval (meil Eestis aga 23.30). Varsti olime teel New Yorki.

Elama asusime Connecticuti osariiki Bridgewaterisse.

Järgmisel päeval alustasime teekonda Buffalosse, kus tahtsime näha Niagara juga, mis teatavasti on piiriks Ameerika Ühendriikide ja Kanada vahel. Buffalo on pealtnäha väike linn, kuid seal on olemas nii ülikoolid kui ka hiigelsuured kaubanduskeskused.

Niagara juga näha oli minu suur unistus, mis nüüd täitus. Parim vaade joale avanes Kanada poolt. Vaatepilt oli lihtsalt fantastiline.

Erilise sündmusena jääb mällu teatriskäik. Nimelt käisime New Yorkis Broadwayl vaatamas muusikali „Lõvikuninga lugu”. Kui oleme teatris

käies näinud näitlejaid loomakostüümides, siis on need olnud tõesti vaid selgatõmmatud kostüümid, maskid ees. Seal aga oli elevant elevantisuurune ja kaelkirjak samamoodi pika kaelaga nagu looduses. Lõvi ise oli erilise konstruktsiooniga maskiga. See liikus just täpselt niimoodi, et jäi täielik mulje elavast lõvist. Vaheajal vaadati pilte ja osteti etenduse suveniire, mitte ei seistud kohvikusabas nagu Eestis. Näitlejad olid tasemel ja etenduse üldmulje lummav!

Külastasime ka tuttava kommivabrikut. Ringkäigu ajal nägime kogu maiustusetootmise prot-

sessi. Kõik inimesed olid väga sõbralikud ja lahked, tunti huvi, kust me pärit oleme ja vastusena kuulnud Eestit seostati kohe Soomega

Samuti oli huvitavaks vaba aja veetmise viisiks ratsutamise. Käisime ühes rantšos, kus ratsutamist õpetasid indiaanlased, tund aega möödus linnulennul. Maastik oli imeline. Pärast pakuti küllastajaile lõunasööki.

Õhkkond rantšos oli meeldiv, meid ümbritsesid sõbralikud ja õnnelikud inimesed.

Kogu reisi Ameerikasse võib õnnestunuks lugeda. Meenutamist jätkub pikemaks ajaks!

Austria - Mozart ja õunastruudel

Angela Sinimägi

28. oktoobril seisis poolsada Koidula-koolis saksa keelt õppivat õpilast kooli ees ja ootas busi, mis üle poole tunni hilines, kuid sellest ei heitunud ning peagi asuti teele lõunasse, Austria poole.

13-tunnine bussisõit läbis Lätit, Leedut ning veerandit Poolast ja nagu lubatud, jõuti ööbima Poola väikelinna Pisz'i. Hotell vastas ootustele ja mulje oli hea. Meie arvamus muutis õhtune jalutuskäik linnas, mille käigus üks meie poiss kohalike käest vastu kukalt sai.

Hommikul starditi vara ja ees ootas pikem sõit kui eelneval päeval. Tšehhi jõudmine oli lohutuseks,

Tundus, nagu oleksime tsivilisatsiooni saabunud—Poola teed on ka-

tastroofiliselt halva teekattega.

Tšehhimaa möödus märkamatu ja lõppude lõpuks jõudsime Austriasse, kus 4 järgnevat ööd veetsime Viini äärelinna hotellis.

Viinis elab 1,5 miljonit inimest ning see on Euroopa üks tähtsamaid linnu. Järgnevatel päevadel

tutvusime Austria võludega. Kindlasti jäi kõigile meelde silmipimestavalt kaunis ajalooline ja hiiglaslik Schönbrunn loss, kus on 1600 erinevat ruumi ja lossipark, mis hõlmab väga suure rohelise maalapi. Lossi kutsutakse ka Viini pärliks, mida külastab enim turiste.

Proovisime veel Viini populaarsemaid magustoite. Näiteks *saschertorte*’i ehk vahu-koore-šokolaaditorti ja

apfelstrudel’it ehk õunastruudlit.

Viini teatakse veel kui rohelist linna, sest seal on väga palju parke ja haljasalaseid. Loomulikult leidub ka palju vaatamisväärsusi, mille külastamine ei jätaks mitte kedagi külmaks.

Käisime ka väikeses mägikülas Alpides ja veinikülas Viini lähedal, kus üle 16aastased said järeleproovida kuulsat Viini veini, mida valmistatakse kohapeal kasvatavatest viinamarjadest.

Külastamata ei jäänud muidugi ka Salzburg- W. A. Mozarti sünnilinn. Kogu linn oli Mozarti-teemalisi dekoratsioonide täis.

Ka Badenis käisime - Baden on Austria üks kuulsamaid kuurortlinnu, kus sai nautida spaad, mille mineraalvesi pida- vat olema raviva toimega.

Omal ajal külastasid Badenit paljud kuulsused, sealhulgas ka meie oma L. Koidula.

Kõige müstilisem paik, kuhu väljasõidu tegime, oli Euroopa suurim maalune järv, mis asub umbes 14 meetri sügavusel ja kus vesi on kristallselge ja puhas.

Vaba aega anti piisavalt: sai ostetud suveniire ja kulutada palju eurosid niisama pudi-padi peale.

Sõit hobukaarikus maksis 40€, parajalt krõbe, aga seda väärt nagu ka vaade Viinile kuulsalt vaateplatvormilt.

Austrial, samuti Viinil on väga huvitav ajalugu, mis lausa nõuab avastamist. Viinis saab tutvuda tõelise suurlinnaeluga. Soovitan kindlasti külastada: reisimuljeid jätkub kauaks.

Õpetaja suu ei valeta..

- Mis sa nii kaua ehitad seal, kui küsida tohib?
- Lenin on ka emotsionaalsem seal panga ees kui sina!
- Te olete ikka nii erilised, ma polegi varem nii eriliselt näinud, aga erilistel kipub tavaliselt tunnistusele kaks tulema!
- See tolmuimeja amet jäta kohe ära ja tule tahvli ette!
- Noh, mis sa vahid välja, ma panen sulle koti pähe!
- Ma võin ju täna nii teha, aga siis ma oleks natuke peast eriline!
- Ega sa jõuluvorst pole, et ma sulle tarkust pähe topin, igakord, kui sa haigutad!
- Oi, jumal, igapäev pean ma vaatama sinu siseelundeid, ma pole mingi röntgen!
- Millisel arstil sa nüüd sõrmed sahtli vahele paned?
- Annikal ka elu nii kui hernes, muudkui veereb!
- Oi milline pätsike, vaa-
- dake kõik see polegi pätsike, vaid moslemite lavaš.
- Kui hästi läheb, jääte ellu. Kui ei, siis lähete enda poolt valitud hauaplatsile. Näiteks Uulu või kusagile mujale.
- Kui sõber saab elektrilöögi ja näete, et ta juba väriseb, siis kindlasti ärge võtke tal õlast kinni ega küsige: "Kuule, mis sul on?" Niimoodi hakka te ise ka värisema. Paremm lööge talle puukai-kaga vastu pead või kätt.
- Kuulame, kas koliseb nagu malmkatel? (*ja koputab vastu õpilase pead*).
- Ärge enne katseid õppige. Molutage kodus ning ärge peole ka minge.
- Vaadake kas või neid paugutamiskatseid, kus üks annab ühelt poolt lõuga ja teine teiselt poolt. Loendage kas või laipu kokku.
- Kui miinusmärk ette jääb, siis see ei ole viga, aga ma võin selle eest punkti maha võtta.
- See kontrolltöö ei saa olema mingi kirves.
- Vello, tüdrukud siit kiusavad mind. (*st "Vello ,tõmba nett välja"*).
- Kui te olete sel hetkel ujulas, siis sinna te ka jääte. (*tulekahju korral*).

Küsisime väikestelt..

- **Miks on rohi roheline?** vad koos ja ei taha kunagi lahku minna!
- Sest kui ta oleks sinine, oleks ta ju vesi!
- Armastus on seks!
- Kui auto peal pole käinud, on ta roheline, ja kui kollane auto peal on käinud, on kollane!
- Üks punane lai asi, mis läheb järjest suuremaks!
- Ütle, sina ju tead!
- **Kuidas satub moos kommi sisse?**
- Sest see sobib talle!
- Masinad panevad!
- Sest ta on selliseks värvitud!
- Keegi löikab kommi katki, paneb sisse ja õmbleb kokku!
- Sest ta varjab end putukate eest!
- Süstitakse!
- Sest roheline on looduse värv!
- See on juba alguses seal!
- **Mis on armastus?** Kui naine ja mees el-

Õpetajate sõda

	Maia Erm	Tiiu Tõnisson	Arvo Press
Kes on raamatu „Väike prints” autor? (Antoine de Saint-Exupery)	Antoine de Saint-Exupery	ei tea	Antoine de Saint-Exupery
Mis on pii väärtus? (3.14)	3.14	3.14	3.14159
Kes on Endla teatri direktor? (Ain Roost)	A.Roost	Ain Roost	Ain Roost
Mis on vase keemiline tähis? (Cu)	Cu	Cu	Cu
Mitu õpetajat töötab Pärnu Koidula Gümnaasiumis? (umbes 60)	60	Umbes 56	56-63
Mida sümboliseerib oranž värv (hiilgus, rõõm, julgus, luksus, sõbralikkus, jne)	Hiilgus	Hollandis apelsinipuud	Päike, usk
Mis värvi on Rein Egloni silmad? (hallid)	Hallid	Hallid	Hallid
Nimeta maailma väikseim maailmajagu. (Euroopa)	Austraalia	Austraalia	Austraalia
Mis on Koidula-kooli turvamehe nimi? (Aleksandr)	Ei tea	Ei tea	Ei tea
Millega sai tuntuks Liis Lass? (Reporterilmaneiuna)	Ilmaneiuna	Ilmatüdrukuna	Ilmatüdrukuna
Punktid kokku:	8 punkti	7 punkti	8 punkti

Meie Nokia?

Seekord saab SUDOKU

7	9		6	4	2	1				7	4				5		3	6			4		7	2		
	4			8			3		1											7	2	9			3	
1			5				9			8			5		9	3		2							5	
	6		4												3		6	2				4				
2							5	9		6	4					5			1	5	6	8	2			
					8		1		7	5		8										7				
		2			5			3		4	1		6				7		5						6	
	8			3			9									8	9			6	3	1				
		5	2	9	4		7	1		8					5	1		2	6	4			9		1	
4	5									6						9		5							1	
3				1			2	7	4						8	3			8	6		5			9	
						9				1	2	8				7			9		1			6	4	
		8	4			1	5				5	4	3	8			2		3	9	2	1				
	6	4	5		9	2	7					1						7			3				5	
	5	3			7	8				8		6	5	9	1						7	6	2	9		
		6								3				2	4	9		6	3			5			4	
9	2			5			4		5	9						6	4				2		9	1		
						6	2	2								1	9								3	
							4	1					3		9	6		3				5				
1			6				8			2		9	1	7				9	1	2		4	3			
	8	5	3				1			5											6	2			1	
	4		2		6					5			8					5	9						1	
8	2		4		1		5	7			3	6	7	1					8					4		
			8		9		4					1			4				1						2	7
5					3	8	7								6			7				5	1			
	6				7			3			9	4	8			1					3	8		2	1	6
2										2	6	3					4				4					7

Jõuludeks rahu ... ainult rahu!

Teie Koidula Press

Koidula Pressi
toimetus

Toimetaja Kadi Chriseldis
Kostabi 12.c
Küljendaja-kujundaja

Joosep Taluväli 12.r

Toimetus: Sandre Elland
12.r

Mairi Kikkas 12.b
Mayri Tiido, Kristi Kärner
11.a

Annika Andresen 10.r

Merke Maria Alev, Karoliina
Kelder ja Elene Reimets 9.a
Loore Kull 8.b

Fotograaf Sander Tomson
10.a

Vastutav väljaandja Ille
Rohtlaan

meedia@koidulag.edu.ee